

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 8 października 2013 r. — Georg Felber przeciwko Bundesministerin für Unterricht, Kunst und Kultur

(Sprawa C-529/13)

(2014/C 15/03)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Georg Felber

Strona pozwana: Bundesministerin für Unterricht, Kunst und Kultur

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy — w chwili obecnej bez uszczerbku dla art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „Kartą praw podstawowych”) i art. 6 dyrektywy Rady 2000/78/WE⁽¹⁾ z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (zwanej dalej „dyrektywą 2000/78”) — zaliczenie okresów nauki w szkole średniego lub wyższego stopnia jako okresów uprawniających do emerytury przypadających przed wstąpieniem do służby cywilnej tylko w przypadku, gdy okresy te miały miejsce po ukończeniu przez urzędnika państwowego 18. roku życia, przy czym powyższe okresy są istotne nie tylko dla nabycia ekspektatywy emerytalnej, lecz także dla wysokości emerytury, a emeryturę tę (łącznie emeryturę) zgodnie z prawem krajowym uznaje się za kontynuację wynagrodzenia w ramach publicznoprawnego stosunku zatrudnienia, który istnieje nadal po przejściu urzędnika państwowego na emeryturę, stanowi (bezpośrednie) odmienne traktowanie ze względu na wiek w rozumieniu art. 21 ust. 1 Karty praw podstawowych lub art. 2 ust. 1 i ust. 2 lit. a) dyrektywy 2000/78?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy urzędnik państwowy — przy braku uzasadnienia w rozumieniu art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych lub art. 6 dyrektywy 2000/78 (zobacz w tym zakresie poniższe trzecie pytanie prejudycjalne) — w ramach postępowania w przedmiocie wniosku o zaliczenie okresów uprawniających do emerytury przypadających przed wstąpieniem do służby cywilnej może powoływać się na bezpośrednie stosowanie art. 21 Karty praw podstawowych lub art. 2 dyrektywy 2000/78 także wówczas, gdy w danym momencie nie jest on jeszcze na emeryturze, zwłaszcza że zgodnie z prawem krajowym — przy niezmienionym stanie prawnym w momencie jego przejścia na emeryturę — w ramach postępowania w sprawie ustalenia wysokości emerytury lub w przypadku ponownego złożenia wniosku o zaliczenie tych okresów można wobec niego podnieść zarzut prawomocności decyzji oddalającej taki wniosek?

- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy rozpatrywane tu odmienne traktowanie w rozumieniu art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych bądź art. 6 ust. 1 lub ust. 2 dyrektywy 2000/78

a) jest uzasadnione w celu stworzenia osobom, których data urodzenia przypada po dacie rozpoczęcia roku szkolnego w roku podjęcia nauki szkolnej lub osobom, które uczęszczają do szkół z przedłużonym okresem trwania wyższego poziomu i z tego względu w celu zakończenia nauki muszą uczęszczać do szkoły po ukończeniu 18. roku życia, jednakowych warunków z tymi osobami, które zakończyły szkołę średniego lub wyższego stopnia już przed ukończeniem 18. roku życia, nawet jeśli możliwość zaliczenia okresów nauki po ukończeniu 18. roku życia nie ogranicza się do wyżej wymienionych przypadków;

b) jest uzasadnione w celu wykluczenia z ekspektatyw emerytalnych okresów, w których ogólnie rzecz biorąc nie brano udziału w życiu zarobkowym i w związku z tym nie uiszczano składek; czy takie uzasadnienie należy przyjąć bez względu na okoliczność, że również w odniesieniu do okresów uczęszczania do szkół średniego lub wyższego stopnia po ukończeniu 18. roku życia z początku nie uiszczą się składek i w przypadku późniejszego zaliczenia takich okresów tak czy inaczej należy wpłacić szeregową składkę emerytalną;

c) jest uzasadnione z tego względu, że wykluczenie zaliczenia okresów uprawniających do emerytury przypadających przed wstąpieniem do służby cywilnej mających miejsce przed ukończeniem 18. roku życia należy traktować na równi z ustaleniem „wieku przyznania lub nabycia praw w systemie zabezpieczenia społecznego pracowników” w rozumieniu art. 6 ust. 2 dyrektywy 2000/78?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 8 października 2013 r. — Leopold Schmitzer przeciwko Bundesministerin für Inneres

(Sprawa C-530/13)

(2014/C 15/04)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Leopold Schmitzer

Strona pozwana: Bundesministerin für Inneres

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy przy wstępnym założeniu nienaruszania art. 52 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „KPP”) i art. 6 dyrektywy Rady 2000/78/WE⁽¹⁾ z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (zwanej dalej „dyrektywą”) ma miejsce (bezpośrednia) dyskryminacja ze względu na wiek w rozumieniu art. 21 KPP bądź art. 2 ust. 1 i ust. 2 lit. a) dyrektywy, jeżeli przy okazji wprowadzenia niedyskryminującego systemu awansów do wyższej grupy zaszerogowania płacowego dla urzędników z krótkim stażem pracy dyskryminowany na podstawie dawnego stanu prawnego (poprzez wyłączenie możliwości zaliczenia okresów sprzed ukończenia 18 roku życia w celu awansu) urzędnik z długim stażem pracy może wprawdzie na wniosek przejść do nowego systemu i tym samym spowodować obliczenie w niedyskryminujący sposób daty odniesienia dla potrzeb awansu, jednakże pozytywne rozpatrzenie takiego wniosku na podstawie prawa krajowego skutkuje tym, iż z powodu przewidzianego w nowym systemie wolniejszego awansowania mimo obliczenia korzystniejszej daty odniesienia dla potrzeb awansu, jego pozycja w zakresie płac (a tym samym w końcowym efekcie należne mu wynagrodzenie) nie zwiększa się w takim wymiarze, że uzyska on takie samo zaszerogowanie jak uprzywilejowany w dyskryminujący sposób na podstawie dawnego stanu prawnego urzędnik z długim stażem pracy (nie mogący wprawdzie wykazać okresów sprzed ale za to po ukończeniu 18 roku życia, które na podstawie dawnego stanu prawnego zostały mu już zaliczone), a który nie zamierza skorzystać z opcji przejścia do nowego systemu?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy urzędnik — przy braku uzasadnienia w rozumieniu art. 52 ust. 1 KPP bądź art. 6 dyrektywy (zobacz odnośnie do tej kwestii w szczególności kolejne pytanie 3) — może powołać się na możliwość bezpośredniego zastosowania art. 21 KPP bądź art. 2 dyrektywy w ramach postępowania o ustalenie zaszerogowania płacowego także wówczas, gdy na skutek złożenia odpowiedniego wniosku uzyskał on już korzystniejsze ustalenie daty odniesienia dla potrzeb awansu w nowym systemie?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie, czy jest uzasadnione w rozumieniu art. 52 ust. 1 KPP bądź art. 6 dyrektywy, z uwagi na ekonomikę funkcjonowania administracji, ochronę praw nabytych bądź ochronę zaufania, utrzymanie nadal, przy okazji wprowadzenia niedyskryminującego systemu dla urzędników z krótkim stażem pracy, rozróżnienia odnośnie do zaszerogowania płacowego pomiędzy nie przechodzącymi do nowego systemu uprzywilejowanymi urzędnikami z długim stażem pracy z jednej strony, a mimo przejścia nadal gorzej traktowanymi urzędnikami z długim stażem pracy z drugiej strony jako zjawiska przejściowego, nawet gdy:

- a) ustawodawca krajowy stanowiąc przepisy dotyczące awansu nie jest związany koniecznością uzyskania zgody stron układów zbiorowych i musi się wyłączenie poruszać w ramach konstytucyjnych granic ochrony zaufania, która nie wymaga pełnej ochrony praw nabytych w sensie pełnego utrzymania dawnego systemu w stosunku do uprzywilejowanych urzędników z długim stażem pracy, którzy nie wybierają opcji przejścia;
- b) ustawodawcy krajowemu w tym kontekście wolno było wybierać ustanowienie równości w grupie urzędników z długim stażem pracy poprzez zaliczenie okresów również sprzed ukończenia 18 roku życia przy utrzymaniu poprzednich zasad awansu w odniesieniu do dyskryminowanych wówczas urzędników z długim stażem pracy;
- c) związane z tym nakłady administracyjne w związku z oczekiwaną znaczną ilością wniosków byłoby wprawdzie znaczące, jednakże w zakresie kosztów nie osiągnęłyby nawet w przybliżeniu łącznej kwoty wynagrodzeń utraconych przez gorzej traktowanych urzędników w stosunku do urzędników uprzywilejowanych, a także wynagrodzeń, które utracą oni w przyszłości;
- d) okres przejściowy utrzymywania nierównego traktowania w ramach grupy urzędników z długim stażem pracy będzie trwał przez wiele dziesięcioleci i będzie obejmował przez bardzo długi okres czasu (wskutek generalnego „wstrzymania zatrudniania” nowych urzędników w służbie publicznej) znaczną większość urzędników;
- e) nastąpiło wprowadzenie systemu z mocą wsteczną, co na niekorzyść urzędnika naruszało korzystniejszy dla niego stan prawny, który miał zostać wprowadzony przy uwzględnieniu prymatu prawa unijnego w każdym razie w okresie między 1 stycznia 2004 r. a 30 sierpnia 2010 r. i o którego zastosowanie do swojego przypadku urzędnik wnioskował już przed wejściem w życie nowelizacji?

W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie 1 lub 2 lub udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 3:

- 4) a) Czy uregulowanie ustawowe, przewidujące w okresach zatrudnienia na początku drogi zawodowej dłuższe okresy awansowania i z tego powodu utrudniające awans do kolejnej grupy zaszerogowania płacowego, stanowi pośrednie nierówne traktowanie ze względu na wiek?
- b) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej, czy uregulowanie to jest w aspekcie niewielkiego doświadczenia zawodowego na początku drogi zawodowej właściwe i konieczne?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 3:

- 5) a) Czy uregulowanie ustawowe, które zalicza „pozostałe okresy” do trzech lat w całości i dalsze trzy lata w połowie, stanowi dyskryminację ze względu na wiek także wtedy, gdy te okresy nie stanowiły okresów nauki szkolnej ani zdobywania doświadczenia zawodowego?

- b) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej czy jest ono usprawiedliwione by uniknąć pogorszenia zaszerogowania placowego tych urzędników (w sposób oczywisty rozumiani są tu także urzędnicy z krótkim stażem pracy) którzy nie mają odpowiednich podlegających zaliczeniu okresów sprzed ukończenia 18 roku życia, mimo że zasada zaliczania dotyczy również pozostałych okresów po ukończeniu 18 roku życia?
- 6) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie 4 a) i przeczącej na pytanie 4 b) oraz równoczesnej odpowiedzi twierdzącej na pytanie 3 lub przy udzieleniu odpowiedzi twierdzącej na pytanie 5 a) i odpowiedzi przeczącej na pytanie 5 b):

Czy następujące wówczas dyskryminujące aspekty nowej regulacji prawnej będą skutkowały tym, że nierówne traktowanie w odniesieniu do urzędników z długim stażem pracy nie będzie już uzasadnione jako zjawisko przejściowe?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy; Dz.U. L 303, s. 16.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof (Austria) w dniu 8 października 2013 r. — Kornhuber i in.

(Sprawa C-531/13)

(2014/C 15/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Marktgemeinde Straßwalchen, Heinrich Kornhuber, Helga Kornhuber, Karoline Pöckl, Heinz Kornhuber, Marianne Kornhuber, Wolfgang Kornhuber, Andrea Kornhuber, Alois Herzog, Elfriede Herzog, Katrin Herzog, Stefan Asen, Helmut Zopf, Ingrid Zopf, Silvia Zopf, Daniel Zopf, Maria Zopf, Anton Zopf sen., Paula Loibichler, Theresa Baumann, Josep Schindlauer, Christine Schindlauer, Barbara Schindlauer, Bernhard Schindlauer, Alois Mayrhofer, Daniel Mayrhofer, Georg Rindberger, Maria Rindberger, Georg Rindlberger sen., Max Herzog, Romana Herzog, Michael Herzog, Markus Herzog, Marianne Herzog, Max Herzog sen., Helmut Lettner, Maria Lettner, Anita Lettner, Alois Lettner sen., Christian Lettner, Sandra Lettner, Anton Nagelseder, Amalie Nagelseder, Josef Nagelseder, Gabriele Schachinger, Thomas Schachinger, Andreas Schinagl, Michaela Schinagl, Lukas Schinagl, Michael Schinagl, Maria Schinagl, Josef Schinagl, Johann Mayr, Christine Mayr, Martin Mayr, Christian Mayr, Johann Mayr sen., Gerhard Herzog, Anton Mayrhofer, Siegfried Zieher

Pozwany organ: Bundesminister für Wirtschaft, Familie und Jugend

Interwenient: Rohöl-Aufsuchungs AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy ograniczone zarówno pod względem czasowym jak i ilościowym próbne wydobycie gazu ziemnego z odwiertu wykonanego w celu zbadania opłacalności stałego wydobycia gazu ziemnego na skalę przemysłową stanowi „wydobycie (...) gazu ziemnego do celów handlowych” w rozumieniu pkt 14 załącznika I do dyrektywy Rady 85/377/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny skutków wywieranych przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko naturalne ⁽¹⁾ zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/31/WE (dyrektywa 85/337) ⁽²⁾?

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pierwsze pytanie prejudycjalne przedłożone zostają następujące dalsze pytania

- 2) Czy pkt 14 załącznika I pkt 14 do dyrektywy 85/337 stoi na przeszkodzie regulacji prawa krajowego, która w przypadku wydobycia gazu ziemnego łączy przewidziane w pkt 14 załącznika I dyrektywy 85/337 progi wydobycia gazu ziemnego nie z wydobyciem jako takim lecz z „eksploatacją jednej sondy wydobywczej”?
- 3) Czy dyrektywę 85/337 należy interpretować w taki sposób, że właściwy organ w okolicznościach takich jak te zaistniałe w postępowaniu głównym, w którym złożono wniosek o wydanie zezwolenia na przeprowadzenie próbnego wydobycia gazu ziemnego w ramach odwiertu rozpoznawczego, zobligowany jest przy ustalaniu istnienia obowiązku przeprowadzenia oceny skutków wywieranych na środowisko naturalne do zbadania kumulatywnego oddziaływania wszystkich przedsięwzięć takiego samego typu, a konkretnie wszystkich odwiertów rozpoznawczych na terenie danej gminy?

⁽¹⁾ Dz.U. L 175, s. 40.

⁽²⁾ Dz.U. L 140, s. 114

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Węgry) w dniu 9 października 2013 r. — Sofia Zoo przeciwko Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség

(Sprawa C-532/13)

(2014/C 15/06)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság